

Putilov-skandalens efterdyningar – oktober 2016

Affären ”Egor Putilov” aktualiserades i början av september när *Aftonbladet* påvisade att Putilov, då anställd på Sverigedemokraternas rikskansli, under olika namn länge fungerat som desinformatör i en mängd olika sammanhang och att han även hade varit anställd vid Migrationsverket.¹ Detta följdes bl a upp i Sveriges Radio (23/9), som uppdagade en märklig husaffär, med en rysk gangster inblandad, där Putilov snabbt kunde kamma hem 6 miljoner kronor:²

Det förefaller nu som om ”Egor Putilov” slutgiltigt har bränt sina skepp – det är nog få som vill anlita hans tjänster i fortsättningen och att vi därmed kan lägga saken till handlingarna. Om det är en riktig bedömning får framtiden utvisa.

På marxistarkivet har vi länge försökt informera om Putilov-affären och dess förgreningar. För tidigare artikelsamlingar om detta ämne, se (nyaste först): [Vänsterpress om Putilov-skandalen som växer – slutet av september 2016](#), [Vänsterpress om Putilov-skandalen – mitten av september 2016](#), [Vänsterpress om Putilov-skandalen – september 2016](#), [Smutsiga lögnar om Vänsterpartiets stöd till ”pro-ryska rebeller”](#) (april 2015), [Olustig kampanj mot ukrainska socialister och ryska Vänsterfronten](#) (mars 2015) och [Vänsterpress om Ukraina - november 2014](#)

MF 4/11 2016

Innehåll

Flamman	1
<i>Ingen kollade upp SD-desinformatöre.....</i>	<i>1</i>
<i>Kejsaren är faktiskt naken.....</i>	<i>2</i>
Internationalen.....	3
<i>Putilovs vänner vänder kappan efter vinden .....</i>	<i>3</i>
<i>Förhoppningsvis slutet på Egor Putilov-historien.....</i>	<i>6</i>

---

¹ Se [Alexander, 34, är SD:s hemliga desinformatör](#)” oc [h Vi blev också lurade](#)

² [SD-tjänstemannen gjorde miljonvinst med rysk affärsman – "potentiell säkerhetsrisk", enligt experter](#). Se även (också Sveriges Radio): [Migrationsverket ska granska alla Putilovs ärenden](#) (23/9), [Granskade SD-tjänstemannen Egor Putilov säger upp sig](#) (24/9)

Flamman

Ingen kollade upp SD-desinformatöre

Ulla Hoffmann

Flamman 6/10 2016

En sverigedemokrat i skepnad av journalist fick tillgång till en av de största medieplattformarna i Sverige och lyckades sprida falsk information om två vänsterpartier.

Häromveckan kunde jag läsa att Aftonbladet hade en desinformatör på redaktionen. Egor Putilov, alias Tobias Lagerfeldt, med flera alias, visade sig inte vara den han utgett sig för, nämligen en frilansjournalist med specialkunskaper om Ukraina. I stället visade han sig vara en nationalistisk, sverigedemokratisk desinformatör.

I början av förra året avslöjade Aftonbladet tillsammans med Egor Putilov, att Borotba, det parti i Ukraina som Vänsterpartiet drev ett demokratiprojekt tillsammans med, hade lurat (V) på pengar. En Aftonbladet-reporter och Egor Putilov, var de som stod för researchen och avslöjandena om att (V) gett bistånd till pro-ryssar och att Borotba förskingrat dessa biståndsmedel.

Victor Sjapinov, en av Borotbas grundare, mejlade Aftonbladetsreportern och protesterade mot den niddbild som han menar att artiklarna ger av Borotba. Sjapinov säger att Borotba är välkänt för att vara ”Anti-Western” men också ”Anti-Putin”. På punkt efter punkt visar Sjapinov på faktafel i artikeln, faktafel som han menar är Egor Putilovs bidrag. AB:s påståenden har orsakat en massa skada, inte minst för det lilla vänsterparti som, sedan inbördeskriget i Ukraina bröt ut, har tvingats gå under jorden. Några ledande personer har tvingats lämna landet och partiet har fått sina lokaler sönderslagna av fascisterna i Pravyj Sektor.

Nu ett år senare avslöjar alltså samma reporter att Egor Putilov – förutom att frilansa på Aftonbladet och andra tidningar – också jobbar på SD:s riksdagskansli och är sverigedemokrat. Lena Mellin erkänner att Aftonbladet blev lurade men beklagar inte med ett ord de lögnaktigheter tidningen spred om Borotba och (V):s internationella arbete.

Det är inte sättet som Mellin försvarar sig på, vad gäller det otroliga att en sverigedemokratisk tjänsteman på SD:s riksdagskansli kan arbeta på tidningar som Aftonbladet och Expressen, som gör mig förbannad. Det är att sverigedemokraterna infiltrerar mediahusen i Sverige. Redaktionerna har noll koll och noll källkontroll, bara de får ett scoop – eller ett gräv som de kallar det. Sverigedemokraterna behöver inte längre hålla sig till Avpixlat och Fria eller Nya tider, de kan gå rakt in på vissa redaktioner och ta över vad som skrivs. De kan sprida sin desinformation via källor som Wikipedia, där det numera står under Vänsterpartiet ”att VIF blev lurade av Borotbas grundare” med hänvisning till Aftonbladets artikel.

Det är inte bara pinsamt för Aftonbladet och andra media. Det var en hel del andra experter som uttalade sig kring de ”avslöjanden” som Putilov och Aftonbladet gjorde om Vänsterpartiet och om Borotbas ledare och grundare. De externa revisorer som granskat samarbetet har inte hittat några oegentligheter. Inte Sida heller.

Det är kutym på de flesta redaktioner att man publicerar en rättelse om man gjort fel. Hade det gällt andra inblandade än två vänsterpartier hade den säkert redan varit tryckt. Genom att Aftonbladet inte publicerar en ursäkt för de falska påståenden och lögner man tillvitat Vänsterpartiet och Borotba ligger osanningarna kvar. PO, Ola Sigvardsson, vad säger du om det här? Förmodligen kommer detta att rinna ut i sanden. För ingen har väl mod att försöka ta reda på hur det kan gå till när en sverigedemokrat i skepnad av journalist lyckas sprida falsk infor-

mation om två vänsterpartier med diametralt olika politik än hans egen via en ansedd tidningsredaktion. Om inte mediahusen ser upp så har vi det snart som i Erdogans Turkiet – Jimmie Åkesson styr alla tidningsredaktioner i Sverige. Det är så här nationalisterna får makten.

Kejsaren är faktiskt naken

Gustav Landström

Flamman 2/11 2016

Hysterin kring de ryska örlogsfartygen i Östersjön ingår i ett nu allt mer välkänt politiskt spel. Allan Widman (L) kallar på fullt allvar situationen för krig och ropar som på beställning efter svenskt Nato-medlemskap.

Örlogsfartyg i Östersjön, påhittade u-båtar, efterföljande Natohysteri. Vänstern måste nyansera berättelsen om det påstådda hotet från Ryssland och inte köpa påståendena om en förestående attack mot Sverige från den ryska björnen.

Så var det dags igen. Två ryska örlogsfartyg uppges vara stationerade utanför Kaliningrad och den svenska pressen går upp i stabsläge. Det spekuleras vilt i om fartygen kan bära kärnvapen och försvarsministern är oroad. Hysterin ingår nu i ett allt mer välkänt politiskt spel. Allan Widman (L) kallar på fullt allvar situationen för krig och ropar som på beställning efter svenskt Nato-medlemskap. Men faktum är att de ryska fartygen kan skicka missiler över halva jordklotet så en förflyttning från Medelhavet till Östersjön, förändrar inget alls, syftet med uppmärksamheten är att etablera bilden av ett nära förestående ryskt anfall.

Magasinet Filter begick en stor synd, när de granskade detta spel ([Magasinet Filter nr 51, 2016](#)) och det påstått ryska hotet under rubriken "Ta skydd! – Den svenska propagandan som gör dig rädd för ryssen". Tidningens chefredaktör Mattias Göransson, beskriver på ett tydligt sätt hur den svenska försvarsdebatten och bilden av Ryssland etableras av politiska intressen och inte av fakta. Göranssons reportage avslöjar hur liberalernas husorgan Dagens Nyheter går i spetsen för att etablera bilden av en nära förestående attack. Tydligast blev det när man lät en pensionerad officer och suddiga fotografier, som senare visade sig vara en arbetsbåt i motljus, utgöra basen för påståendet om att en rysk ubåt skulle gått fullt synlig i Saltsjön i centrala Stockholm.

Göranssons reportage utgör ett undantag. I allmänhet har Natoförespråkarna i krigsmakten och dess försvarare initiativet. I maj godkände riksdagen det så kallade ”värdlandsavtalet” med Nato vilket ger försvarsalliansen rätt att fritt operera på svenskt territorium. Vad avtalet innebär i praktiken är det dock få som vet då det har sekretessbelagts, men klart är att något förbud mot Atlantpaktens kärnvapen på svensk mark inte finns med.

Tystnaden kring genomklubbandet av [värdlandsavtalet](#) måste ses i ljuset av en oförblommerad antirysk offentlighet, avsedd att hålla Sverige inom den västliga sfären. Nu aktualiseras myterna om den ryska björnen för att pressa in oss i ett formellt Nato-medlemskap.

Det var mot denna antiryska fond som en nu avslöjad provokatör under pseudonymen Egor Putilov lyckades sälja in två artiklar i svensk massmedia som slår direkt mot både den svenska och ryska vänstern. En i Aftonbladet den 11 mars 2015 där vänstern beskylldes för att ha gett pengar till ett påstått proryskt och Putin-understött parti i Ukraina. Den andra i den syndikalistiska tidningen Arbetaren som pekar ut det hårt ansatta ryska partiet ”Vänsterfronten” som vänner till Putin.

Ryssland har självklart sina egna intressen. Ett av dem är att kunna skydda sig från den inringning som Nato genomfört de senaste 20 åren. Men att gå i krig mot Sverige är sannolikt inte ett av dem. Det är sant att Ryssland har begått brott mot folkrätten i Ukraina och bidrar i ett blodigt inbördeskrig i Syrien. Men talet om rysk upprustning får bedömas som propaganda i jämförelse med de senaste femton årens högst verkliga amerikanska och Natoleda krig i Afghanistan, Irak och Libyen. Följderna av dessa krig är högst aktuella.

De inbillade ubåtskränkningarna och Egor Putilov-affären måste få ett svar. Vi måste vara fler i den svenska offentligheten som säger emot krigshetsande liberaler och reagerar på Dagens Nyheters desinformation. Ett svenskt medlemskap i Nato är ännu inte nära, men en liten nation i Sveriges position och geografiska läge måste fortsatt hålla sig neutral – allt annat är hjälper till att skruva upp en redan överhettad säkerhetspolitisk situation.

I kampen för fred är det endast en bred och folkligt förankrad vänster som obekvämt kan stå i vägen. Ett första steg är att säga ”Kejsaren är naken!”.

Internationalen

Putilovs vänner vänder kappan efter vinden

Tord Björk

Internationalen 30/9 2016

Det hela liknar en slapstick. En ryss avslöjar i syndikalistiska tidningen *Arbetaren* och i *Aftonbladet* att andra ryssar är Putinagenter. Sedan avslöjar han att Vänsterpartiet gett bidrag till ett socialistiskt parti i Ukraina vilka också påstås ha agerat agenter åt Putin. Till slut visar det sig att han själv är rysk agent som numera arbetar åt Sverigedemokraterna. Eller är han helt enkelt en rättshaverist och bedragare som serverar folk vad de vill höra?

De som alldeles nyss stod på samma sida som Putilov i kampen mot alla som ifrågasatt den officiella svenska synen på Ukrainakonflikten och kallat dem Putinagenter har nu hittat ett nytt byte i Putilov. Samtidigt döljer de sina egna spår. Borta är nu Putilovs insatser med ett budskap som de delar. Det är ersatt med en ensidig bild av Putilov som misstänkt rysk agent.

Det mest avgörande argumentet för detta sägs vara att han köpt en villa av en rysk affärsman för 6 miljoner och sedan sålt den för 12 miljoner. Efter affären sattes affärsmannen i fängelse medan hustrun är hög tjänsteman inom skatteväsendet i Ryssland. Detta presenteras av massmedia som att Putilov gjort affär med en rysk kriminell som har nära kontakter med Putin. Varför ryska staten, efter att pengar överförts till Putilov via affärsmannen, sätter denne 14 år

i fängelse framstår som lite märkligt. Men frågan ställs inte. Istället presenteras bara ett allmänt och svagt underbyggt misstänkliggörande om att ryska staten och maffian är och gör samma sak.

Egor Putilovs konspirationsteoretiska artikel om Borotba publicerades i mars 2015 i Aftonbladet.

Det som också ses som misstänkt är att Putilov sökt få kontrakt hos Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, arbetat på Migrationsverket, jobbar på Sverigedemokraternas riksdagskansli, sökt jobb på Sveriges Radio och dolt att han haft journalistiska avsikter när han följt med en polisbil på uppdrag i invandrarförorter. Därtill handlar det om att han skriver artiklar under många olika namn. Aftonbladet menar att det gått så långt att Putilov skrivit en artikel i hemligt namn som påstådd aktivist i Refugees Welcome, för att sedan som SD-tjänsteman visa hur extrema flyktingaktivisterna är med sitt förslag om att alla asylsökanden ska få rösträtt så fort de kommer till Sverige.

Om det finns ett seriöst intresse av att ta reda på vem Putilov är så är en samlad bild av betydelse. När det gäller hans kampanj i Arbetaren och Aftonbladet för att stämpla de som inte delar Sveriges syn på Ukrainakonflikten som Putinagenter har Putilov skapat unik skada. Den svenska vänsterns solidaritet med vänsteropposition i Ukraina och Ryssland passiviserades. Putilovs invandringskritiska propaganda har dock varit i samma stil som de flesta SD:s sympatisörer bedriver och därmed har den skada han gjort i den frågan inte varit unik på samma sätt. Att han försökt skaffa sig eller få tillgång till känsliga platser vet vi ännu inte om det varit skadligt på något allvarligt sätt. Det kan bero på delvis bedrägliga metoder för att kunna skriva artiklar, någon form av skumraskaffär i privata syften eller i den ryska statens intresse.

Putilovs högernationella hållning mot invandring och vänstern är inte unik varken i Ryssland eller i Sverige. När de högernationella demonstrerar i Moskva är det betydligt fler som stödjer

Kiev, än som stödjer utbrytarrepublikerna Donetsk och Lugansk. Det är en svensk villfarelse att Ryssland är ett homogent land och att fascisterna där helt sluter upp bakom Rysslands utrikespolitik. Att vara mot Putin och att vara invandringskritisk är på inget sätt anmärkningsvärt. Detsamma gäller i Sverige. SD:s partiideolog Martin Karlsson visar var många högernationella står när han med anledning av Putilovaffären skriver: ”Sanningen, såsom jag uppfattar den, är dock att Putin inte är en nationalist, utan snarare en mångkulturalistisk imperialist och en uttalad fiende till nationalismen”. Att det till och med finns svenska nazister som är villiga att offra livet i Ukrainakonflikten på den väststödda statens sida finns det fler exempel på.

Putilovs kampanj i Arbetaren och Aftonbladet för att skada vänsterns solidaritet med opposition i Ryssland och Ukraina är alltså fullt rimlig utifrån denna i Ryssland vanliga högernationella hållning. Likaså att opposition, när den inte helt delar västs syn i Ukrainakonflikten, beskrivs som betalda av Putin. Konspirationsteoretiskt innehåll med drag av rättshaveri är inte ovanlig i ett land med förtryck av politisk opposition. Desto märkligare är att tidningar i Sverige också spred Putilovs hopkok.

Det konspirationsteoretiska draget delar han med flera framträdande röster i massmedia som bekämpar kritiker av regimen i Ukraina. Här har Patrik Oksanen, chefredaktör på Hälsingetidningar och skribent i SvD, en framträdande roll. Han bjöd frikostigt på Putilovs putinagentsoppa på en spik. Nu är han en av de mest framträdande kritikerna av Putilov och målar friskt: ”Det handlar om personer vars nätverk sträcker sig mot en främmande makt”. Att Oksanen tidigare gillade Putilovs artiklar och delade hans uppfattning talar han inte om.

Mer förtjänstfullt är att Oksanen utnyttjar tillfället för att attackera några centrala Putinanhängare inom SD som Dick Abrahamsson, och för ut avslöjandet om Kent Ekeroths centrala roll i anställningen av Putilov. Dock utan att tala om att Chang Frick och Mathias Wåg stod bakom avslöjandet av Ekeroth, en korrekthet han däremot visade när han beredvilligt förde vidare Putilovs konspirationsteorier.

Att de som säger sig vilja avslöja Putilov som ett säkerhetshot inte vill ta upp att de delat Putilovs syn på kritiker av den svenska utrikespolitiken österut visar att de är oseriösa och inte intresserade av att försvara den svenska demokratins integritet. Den unika skada som Putilov skapat med sina konspirationsteoretiska attacker på solidaritet med socialistisk opposition i Ukraina och Ryssland är en viktig nyckel till hans roll. Detta vare sig det handlar om att han är en skribent som passerat dem inom vänstern eller etablerade krafter i samhället som vill stämpla opposition mot svensk Ukrainapolitik som led i Rysslands hybridkrig, eller om han är en rysk agent.

I bägge fallen kan man se gemensamma intressen. För de delar av vänstern som ser Ryssland som det största hotet var Putilov nyttig på samma sätt som för etablerade krafter. För ryska staten kan det också ses som att Putilov gjort nytta. Hans attacker har riktats just mot Vänsterfronten i Ryssland och vänsterpartiet Borotba i Ukraina, bägge i opposition mot auktoritära regeringar i sina länder vare sig de styrs av Putin, av den tidigare ryssvänlige presidenten Janukovyjtj eller av nuvarande västvänlige presidenten Porosjenko. Det Putilov vänt sig mot är deras hållning i Ukrainakonflikten där de både är kritiska mot väst och i mindre grad men också mot Ryssland. För detta har de i det rådande svenska medieklimatet och till och med på flera vänsterhåll lätt stämplats som Putinagenter. Att Vänsterfrontens ledare satts i fängelse i Ryssland eller att Borotba också är illa sedda i Östra Ukraina för sin självständiga hållning samt att flera Borotbaaktivister sattes i fängelse där passar inte in i Putilovs skeva bild av verkligheten.

Hysterin i rikstidningarna lockar till leenden. Från Aftonbladets: ”Han uppträder dessutom exakt som ryska agenter brukar göra”, till Expressens: ”SD:s Putinlakejer är ett säkerhetshot”,

till antiklimax i DN: ”Det är som om en spionroman just nu utspelas”, följt av den sansade avslutningen i en ledare i SvD som frågar vem är Egor Putilov? ”Är han utsänd av rysk under rättelsetjänst? Knappast, säger en expert torrt som jag talar med, ’de brukar vara mycket mer sofistikerade’.”

Det är dags att vända blad i spionromanen och upptäcka att det nog är en skälmroman med en bedragare till synes i centrum. En bedragare vars lättsamma väg till inflytande här och där mer avslöjar de bedragna än honom själv. Vi lär få många goda skratt på de lättlurades bekostnad när följetongen Putilov rullas upp.

Förhoppningsvis slutet på Egor Putilov-historien

Per Leander

Internationalen 3/10 2016

Denna vecka kom ett efterlängtat brev från Pressens Opinionsnämnd till redaktionen. De lägger nu ner den process som Egor Putilov försökte dra igång mot Internationalen för sisådär ett och ett halvt år sedan. Den nu avslöjade SD-desinformatören Egor Putilov, som i sina artiklar i Arbetaren och Aftonbladet inte hade några hämningar vad gällde att skriva grova lögnar om andra, tålde nämligen inte att vi försvarade de personer han gav sig på och granskade hans så kallade journalistisk. Därför har han upprepade gånger försökt få oss fällda för förtal genom att anmäla oss till Pressombudsmannen.

Egor Putilov heter egentligen något annat

Pressombudsmannen hade visserligen redan friat Internationalen med bedömningen att vi inte hade gjort något pressetiskt fel som innebär att vi kan klandras. Men Egor Putilov, som den rättshaverist han är, överklagade och försökte driva fallet vidare i högre instanser, vilket har tagit oerhört mycket tid och energi för oss. Allt tydde på att vi skulle ha friats av nämnden också i slutändan, men nu gick det fortare än så.

”Under ärendets handläggning har nämnden uppmärksamats på att anmälarens identitet blivit ifrågasatt i olika medier. Med anledning härav bereddes anmälaren (Egor Putilov) tillfälle att yttra sig, men har inte hörts av”, skriver Pressens Opinionsnämnd i sitt brev, och fortsätter: ”Med hänsyn till den osäkerhet som råder om anmälarens identitet finner nämnden inte skäl att ta upp ärendena för prövning. Ärendena avskrivs därför från vidare handläggning.”

Man kan dock undra hur det kan gå så långt att en icke-existerande person under falskt namn upprepade gånger kan göra anmälningar till Pressombudsmannen.